

ההסתדרות הכללית של העובדים העברים בארץ ישראל
אחד הקבוצות והקיבוצים כפר הניא

דבר י ה כ פ ר

יום ד' כ"ו בחשוון תשי"ב
14.11.1952
מספר 9

הנשיא איננה

אנו מחאבלים יחד עם כל האומה
על מותו של ד"ר חיים וייצמן,
נשיאה הראשון של מדינת ישראל.

מדברי ההספד

העם היהודי נפרד היום מאת אחד האנשים
הגדולים בהיסטוריה שלו: נשיא המדינה, הפרופסור ד"ר
חיים וייצמן. אין זה הרגע המתאים וגם לא המקום לחת
ביוגרפיה מפורטת, וגם לא ביחן להעריך את מפעלו של
ד"ר וייצמן במלים מועטות. נוכל אנו רק לציין כמה
קווים אופייניים לו ולמפעלו.

מימי נעוריו ועד זקנתו הקדיש ד"ר וייצמן את
מרכזו לשני דברים: לתנועה הציונית ולמדע, והם
סיפקו לו גם השראה ומקור כוח. לא פעם הם מופיעים
שלובים זה בזה: הצהרת בלפור נתאפשרה לא במעט ע"י
עבודתו המדעית של ד"ר וייצמן; ושנים מועטות אחרי
הצהרת בלפור הוא מניח את אבן היסוד לאוניברסיטה
העברית.

ד"ר וייצמן היה איש הסינתזה, גם בגישתו
הפוליטית. הוא היה עד לזכות חסר-הסעם והעקר בין
הציונות הפוליטית לבין הציונות המעשית. עוד מוקדם
הוא הכיר שאין להגשים את הציונות ע"י הכרזות
פוליטיות בלבד, כפי שאין גם להגשים אותה ע"י
עבודה מעשית ללא פעולה פוליטית. בהכרזות פוליטיות,
ולו גם החשובות ביותר, הוא אף פעם לא הסתפק. אחרי
הכרזת בלפור הוא דורש עבודה, ועוד פעם עבודה, כדי

למלא את המסגרת הזאת תוכן ממשי. "כל פרה נוספת וכל דונם אדמה נוסף בא"י הם הלבנים לבנין הבית הלאומי", כך הוא הדגיש בנאומו באחד הקונגרסים.

בשל נאום זה, ובשל הגישה שנאום זה ביסא ד"ר וייצמן הותקף קשות ע"י הרביזיוניסטים. מעולם לא הסכים עם דרישתם להקמת מדינה יהודית בשנות העשרים והשלשים המוקדמות. הזמן טרם היה בשל לכך. הפלב הזה אשר בתנועה הציונית תמיד התנגד לו, והוא תמיד התנגד להם, בשל עקרוthם וריקנותם אשר ראו את העיקר בדברים החיצוניים בלבד. זכור לנו עוד נאום הגדול בקונגרס הציוני ה-27, בשנת 1946. היו אלה ימי המאבק נגד הבריטים (שאתם הוא ש אף לידידות ושחוף פעולה, ושמהם הוא סבל אכזבות כה קשות) וימי גרוש המעפילים לקפריסין. עם הקו הפוליטי שהוא אז הביע, רוב המנהיגים הציוניים לא הסכימו. אך דבריו על הסרור שבוצע בימים ההם ע"י קבוצות הפורשים נראים היום כעין צוואה פוליטית למדינה שעמדה לקום. הוא הזהיר את העם מפני השלמה כלשהי עם פעולות פרטיזניות של אנשים אשר אינם כפופים למרות של הרוב הדמוקרטי.

ד"ר וייצמן היה ידיד נאמן לתנועת העבודה העברית. הוא לא היה סוציאליסט; אך הוא היה קרוב לתנועה הזאת בשל מפעלה ההתישבושי והקונסטרקטיבי שהיא עסקה בו מראשיתה.

ד"ר וייצמן זכה בחייו להבר גדול אחד, למרות אכזבות מרות ורבות מחוך המחנה ומחוצה לו. הוא זכה לראות את הגשמת מטרותיו, את הקמת המדינה היהודית, שלמענה הוא פעל ולחם למעלה מ-50 שנה. לא היה זה מקרה שבאותו יום היסטורי גדול, ה-15 במאי 1948, הוא נבחר פה אחד לנשיא של המדינה הצעירה.

עם מותו של ד"ר וייצמן איבד העם היהודי אחד ממנהיגיו הגדולים, והאנושות כולה, אחת הדמויות האצילות ביותר בדברי ימי העולם.

נחמיה.

לקראת האספות השנתיות

אין אצלנו מסורת של אספות גדולות ומקיפות מדי שנה. בדרך כלל אנחנו כאילו מפחדים מלשכח באספה ולהעמיד לדיון את יסודות קיומנו. אבל מדי פעם בפעם, יש צורך לחשוב קצת על חיינו פה, על מה שאנחנו מצפים מן החיים, ועל כווננו בקיבוץ. נדמה לי שהגיע הזמן לאספות מסוג זה.

השנה נחוץ לנו מאד לשבח בשורה של אספות, על המשק ועל החברה, כי כמה חופעות הופיעו בגישה של החברים, והברירות הן שהגישה הזאת תחדור לתוך חיינו בלי תשומת לבנו ותהיה חלק מקובל ולא נוכל שרשה אף אם זהיה הרצון לכך, או שנדון על חופעות אלו בו בזמן שיש עוד אפשרות לשנות דברים אם רוצים.

אולי כדאי לנו לעיין מחדש בכל השאלות הנוגעות לחיינו, מהקופה הקסנה עד סיפול ילדינו. כמו כן זה זמן רב שלא דנו על התכנית המשקית והכלכלית. קשה מאד לנבא אם דיונים כאלה יביאו תועלת בולטת לעין, אם כי זה מאד אפשרי, אבל דבר אחד ברור, באם חברים יוציאו מהפה את המלים היפות הרגילות, לא נשיג הרבה, רק אם כל חבר וחבר יגיד מה שבלבו ולא יפחד לאמור את האמת כפי שהוא רואה אותה, נוכל להפיק תועלת רבה מן האספות תאלה.

היום הזה בא כהקדמה לדיונים האלה ונסינו למסור בו את החומר הדרוש לתת לחברים יסוד עליו יוכלו להתווכח.

ברוכים הבאים

לחברי הנח"ל ברכותינו נחונות:
להשתלבות בקיבוץ בעבודה ובחברה.

דו"ת של המזכירות

כדאי להתחיל בכמה מלים על הוועדה עצמה, ופעולותיה במשך השנה. עד השנה, תמיד הייתה הרגשה כמדומני, שלבסוף, הוועדה הקובעת היא ועדת המשק, ושהמזכירות היא כעין ועדת חברה עם השפעה קצת יותר גדולה. השנה הרכב המזכירות היה כך שהיא באמת פעלה בוועדה המרכזית בחברה, אם כי ועדת המשק לא ירדה בחשיבותה ונשאר לה שטח רחב מאד, אולי רחב מדי.

לפי שנה היו תלונות שהעבודה היומיומית העסיקה את המזכירות כל כך, שלא היה לה פנאי לחשוב על בעיות יותר יסודיות בקיבוץ. השנה לא היה כך, והמזכירות דנה על בעיות רחבות מאד. אני זוכר דיונים על המשק, על חרבות, על חינוך, על שוויון ועל מצב החברה בכללה.

קושי אחד עוד עומד לפנינו, והוא ביצוע הצעות הוועדה, כי דווקא הצעות המזכירות, בדרך כלל נוגעות בכלל החברים ולכן דורשות תמיכת החברה לביצוען, דבר שאיננו בולט כל כך בהחלטות ועדת המשק, ואין אפשרות לקבל את התמיכה הזאת בלי החלטת האספה. וכאן הקושי. על מידת התענינות החברים באספה, בחדשים האחרונים מוכיח העדרם. בדרך כלל רק שליש החברה השתתפה, ומן השליש הזה רק חלק קטן התבטא והצביע. עובדה זאת גרמה לסתי תוצאות: אחת שהחברים התחילו להתלונן שהחלטות הוועדות בוצעו בלי לעבור את ההליך הדמוקרטי, כלומר האספה, ושנית, האחראים בקיבוץ הרגישו את חוסר התמיכה מצד אחד, ומצד השני הוכרחו לפעמים לא לחכו להופעת החברים אלא לפעול ביד רמה. ושני הדברים האלה תופעות רעות ומחלישות בחברה. החלטות חשובות מאד נחקבלו השנה ע"י שליש החברים, כגון בחירת הגזבר, ודבר כזה מרטיב מאד, היות והאספה היא מיסוד היסודות של הקיבוץ.

ועוד דבר ארגוני. אנו ממשיכים עדיין בשיטה של שתי ועדות מרכזיות, ועדת המשק והמזכירות. מנסיוני השנה, ברור לי שהשיטה הזאת מבזבזת זמן רב לבעלי התפקידים המרכזיים. משבעת החברים של המזכירות, חמשה יושבים גם בוועדת המשק. ואם כי ועדת המשק מורכבת מ-10 חברים, בדרך כלל רק אחד או שניים מופיעים,

חוץ מבעלי החפכידים. ז.א. שאותם החברים יושבים
פעמיים ובשני המקומות הם מהווים את הרוב. אני מציע
שנדון על הרכבת מזכירות של שמונה חברים אשר
תשב ביום שני אם אפשר, ואם לא, ביום שבת ושזאת תהיה
הועדה המרכזית, הן בעניינים משקיים והן חברתיים.

נוסף על זה הייתי מציע להקים ועדה חקלאית לדון
על שאלות חקלאיות גרידא, וועדת חברה לדון על כל מיני
שאלות חברתיות אשר אינן דורשות את נוכחותם של הגזבר
ומרכז המשק. שיטה זו תעזור בשתי דרכים: 1) נרחיב את
מספר החברים אשר אחראים להחלטות החברה, 2) לא נטיל
על אותם שלושה, ארבעה החברים עבודה כה רבה בסוף
השבוע, שאין להם ראש או עצבים לשבת ולחשוב כשמיגיעה
שעה האספה. נוסף על זאת אולי כדאי ליצור ועדה כספית
אשר מתפקידה יהיה עזרה לגזבר בפעולותיו, ועדה כזאת
גם יכולה להכניס כמה חברים לענייני כלכלה וליצור קבוצת
חברים יותר רחבה שתבין מה היא גזברות ואין הגזבר פועל

ועתה כמה מלים על המצב הכללי. הגענו לשלב חדש,
הן בחברה הן במשק. אפשר להגיד שעברנו משלב ההתפתחות
הראשון, לשלב ההתגבשות הראשון. במשק אנחנו צריכים
להתרכז על התקדמות בענפים הקיימים, ולפעמים זה יותר
קשה מהתפשטות לכל מיני ענפים חדשים. בחברה תקופת
העליה עברה, ויש לנו היום מספר חברים פחות או יותר
קבוע. לכן נדמה לי שהזמן הגיע לחשוב על עתידנו כחברה,
ולהתבונן ברצינות באיזה מין חברה אנחנו רוצים לראות
פה.

אני יודע שכל עזיבה עוד מביאה אתה זעזוע בחברה.
בכל זאת, מספר הוחיקים העוזבים די קטן, ועלינו להבין
שבשלב שלנו כיום, סבבי הוא שחברים יחליטו לעזוב. אני
רק מפחד מדבר אחד, והוא שהעוזבים ייצרו את הווי
המקום, ולא אלה אשר נשארים נאמנים לקיבוץ. אומרים
שאב יהודי, אם בנו נכשל בבית ספר, מאשים את המורה,
ואם הבן מצליח, הוא משבח רק את בנו. יכול להיות שצריך
היה לעשות להיפך. אולי העוזב נכשל ולא הקיבוץ?

בפרקי אבות כתוב: העולם עומד על שלושה דברים,
על התורה, על העבודה ועל גמילות חסד. החרבוס למציאות
הקיבוץ יהיה "חרבות, עבודה וצדק".

בשנה שעברה, היו שפורים רבים בחיינו התרבותיים,
כמעט בכל השטחים. עוד חסרה לנו דרך לחוג ערב שבת.
עשינו נסיון באכילה בצוותא אולם החנאים אינם מאפשרים

זאת וכנראה נצטרך לחכות עד שיהיה לנו חדר אוכל יותר גדול. על כל פנים נדמה לי שהחברים מרגישים את הצורך לקבל את השבת בצורה מתאימה כחברה, ועלינו לחפש דרך לעשות את זאת.

בשטח העבודה יש הרבה להגיד. רובנו עובדים במלוא יכולתנו. היו כמה חברים, מספר קטן אך גדל והולך, אשר הסתכלו על המשק כאילו מן הצד ולא היו מוכנים לעבוד יותר מהשעות המינימליות "בשבילם". אותם החברים סרבו גם לקבל על עצמם את העול של השתתפות במוסדות. עניין זה הוא הנקודה החשובה ביותר, כי אנו יושבים במקום קשה, ובחנאים קשים ובלי התמסרות כל אחד ואחד אין שום תקווה שנצליח. והחברים שהיו עד כה מוכנים לעשות את הכל עבור הקיבוץ מתחילים לשאול "למה לי? למה שאני אצא לכל הגיוסים, ואמסור את כל השעות הנוספות כשיש חברים אשר אף פעם אינם מופיעים לעבודה נוספת, ולהיפך רק יודעים להתלונן". וכן שואלים "למה לי לשבת בועדות ולהיות אחראי בחפקיד כשיש חברים שמסרבים אפילו לקבל את האחריות הקלה ביותר, והם דווקא החברים אשר מותחים את הבקורת הכי חריפה?" מכיוון שהגענו לשלב הבגרות שלנו, ומפני שרוב החברים אשר נושאים בחפקידים היום גם נשאו לפני שנה ושנתיים, הם מוכנים להתאמץ ולהתמסר רק במידה שרואים שכל אחד ואחד מתמסר ומתאמץ.

וכאן אולי הדבר הקשה ביותר. צריך להיות הרגשה בחברה שיש צדק מלא. זה נוגע לא רק בעבודה ונהול משק וכו' אך גם בחיים החברתיים. משך השנה היו סימנים שכמה חברים מאבדים את האמונה שלהם דווקא בדבר זה, ומתחילים לחשוד שאין צדק בעולמנו, הן מצד המשק והעבודה והן מצד החברה והשויון. וזה מסוכן מאד. אנחנו עומדים כעת בנקודת מפנה ולא יהיו לנו הרבה אפשרויות לשנויים בעתיד. אם לחקן דברים עלינו לחקן עתה, ולפיכך עלינו להחליט עכשו שהמאמצים, העבודה, האחריות וההתמסרות מחולקים בצדק בין כל החברים, וכן שברכוש המסריאליסטי יש חלוקה צודקת בין החברים, וכאן יש להדגיש שהצדק צריך לא רק להתקיים, אלא להראות לעיני כל אחד.

אני מקווה שבאספות נוכל לדון באופן יותר עמוק, ומקיף על העניינים האלה שהזכרתי בדו"ח הזה.

סכום משקי לחשי"ב ומחשבות על העתיד

הדבר הבולט בחשי"ב הוא בואו של מים למשקנו. השפעתו מורגשת בכל שסחי המשק והמחנה, בלי המים לא היה שום סיכוי להתפתחות.

בשטח ההשקאה אין לנו הרבה נסיון ויש עוד ללמוד הרבה. השעור הראשון הוא לדייק בתאריכים. התכנית הסובה ביותר אינה שווה כלום אם העבודות השונות אינן מבוצעות בזמן הנכון. קובעים תאריך לזריעה, עלינו להקפיד שכל ההכנות תבוצענה לפני התאריך הזה, וגם שכל הפעולות אחר כך, כמו ההשקאה, קלסור, גפור או דשון, נעשות לפי המועד. הפעולה מפסידה רוב ערכה אם בסוף מבצעים אותה שבועיים או חודש אחרי התאריך. כבר ראינו תוצאות מזה. הספקת ירק לבעלי חי, למשל, סבלה מאחור העבודים, וקבלנו פחות מהתכנית. כל הפרעה להספקה גרמה לירידה בחנובת החלב, ואחר כך קשה מאד להשיג את העליה מחדש. גם בגן ירק ראינו שאם מכל סיבה שהיא השדות אינם מקבלים את הטיפול בזמן, היבול סובל קשה אנחנו עוד שומעים וכוחים על החקלאות אצלנו, האם חקלאות בתנאים שלנו יכולה להשתלם. אם לא נשים לב לגורם של זמן לא נצליח, אבל יש להדגיש שאפילו בתנאים שלנו, אם כל פעולה תעשה בזמנה חקלאות חשתלם יפה, ויכולים אנחנו לפתח משק להפארת.

נדמה לי שלפעמים איננו רואים את השגינו כאן באור הנכון מכיוון שהדרך לפנינו כה ארוכה. במקרה הראיתי את המשק לכמה אורחים לפני זמן קצר. אחד מהם היה פה לפני שנה בערך, והוא באמת התפלא. אז רשת המים לא הייתה, עכשו ראה שסחי מספוא, גן ירק, כרם מסעים, מפעל חדש עם חלק ניכר של המכונות כבר בפועל, מסביבת הבתים התחלת הנוי ודשאים. לא היה יכול להאמין שהקיבוץ התפתח כל כך הרבה מזמן בקורו הקודם.

אלו בעצמם ההשגים העקרים שלנו משך השנה: רשת השקאה, המפעל, חסול מנסורה, גמר הבתים והתחלת ההתפתחות הממשית בנוי ובסוף, הקמת מכון השקאה והרכבת רשת השקאה בחלסה.

אם נסתכל לרגע על כמה מספרים, אשר מראים את התפתחותנו במשך השנים האחרונות לפי היצור שלנו, נראה שרק השנה התחלנו ממש לפתח משק חקלאי. השנים הראשונות היו שנים של רכישת נסיון והכנות לבואם של מים.

ע נ ך	תש"ס	תש"י	תשי"א	תשי"ב	תכנית תשי"ג
<u>רפת</u>					
ראשים ס"ה		21	43	75	96
חולבות		4	11	46	50
חלב בליטרים		29000	50331	120000	150000
<u>צאן</u>					
ראשים ס"ה		170	300	400	460
חולבות			170	220	250
חלב בליטרים		12000	16000	32000	37500
<u>לול</u>					
מטילות		130	1200	1800	2800
ביצים		4000	190000	290000	400000
<u>גז ירק</u>					
ירקות בסונות		38	29	85	300
<u>פלחה</u>					
גרעינים בסונות	24	183	67	174	310
חציר	73	126	112	100	200
קש	21	84	102		150
תחמיץ				250	250
<u>מספוא</u>					
ירק מבעל טונות	43	34		22½	120
ירק שלחין טונות				300	1000

אוכלוסיה לפי התחלת השנה

חברים ומועמדים	חש"ס	חש"י	חשי"א	חשי"ב	חשי"ג
ילדים וילדי חוץ	115	145	183	161	146
הורים	13	19	40	57	72
נוער		1	2	4	6
נח"ל				37	30
זמניים			7	60	50
				15	3
	128	165	232	334	307

המספרים הנ"ל מכמה ענפים חקלאיים עקרים. עלינו לקחת בחשבון שתשי"א הייתה שנת בצורת וזאת השפיעה לרעה על כל ענף וענף. בכל זאת התמונה ברורה, שרק בתשי"ב נחליל לצאת למרחב. כשבדקים את תנועת האוכלוסיה באותה התקופה רואים שיש עליה מתמדת אבל אחוז התלויים (עליה במספר ילדים וירידה במספר חברים) עולה בהרבה על העליה בייצור (ז.א. ההכנסות שלנו).

זה מוביל לשאלה המדאיגה ביותר. התפתחותנו המשקית מתחילה להראות לעין אבל האם אנחנו מוכנים לזה? האם אנחנו מוכנים לקבל את העובדה שעכשו, אפילו אחרי 5 ו-6 שנים העבודה כאילו רק מתחילה. האם אנחנו מוכנים לעבודה קשה ולסבל ולכל מה שכרוך בהיווצרו רק בהתחלת דרכנו כמשק חקלאי, לעוד מספר שנים? אנחנו דורשים מעצמנו התפתחות מהירה בשטחים הלא משקיים, ואם כך עלינו להבין שהתפתחות זו אינה אפשרית בלי התפתחות משקית מהירה. נפל לגורלנו לבנות את משקנו בנקודה קשה, את זאת עלינו להכיר קודם כל ולקבל את המסקנות. כל הקשיים שעברו כבר עלינו משאירים את סימניהם ואם איננו מוכנים להכיר בקשיים של המקום והחיים כאן, העתיד יהיה באמת שחור.

יש וכוז בינינו שבקוויים כלליים מתבסא כדלקמן: אנחנו כבר בגיל ממוצע קרוב לשלושים, יש ילדים, בגלל המלחמה עלינו להתישבות יותר מדי מאוחר, כבר זמן שהיינו יותר מסודרים מבחינה אישית. עוד כמה זמן נוכל להמשיך ולחכות כדי להגיע לרמת חיים מתקבלת על הדעת. אם אנו משוים את זה עם תקופות מלפנינו מה אנחנו רואים? לפני קום המדינה, חברים הגיעו בגיל ממוצע של עשרים, בילו שנה שנתיים בהכשרה ושבע ואפילו שמונה שנים בעצמאות, ורק אחרי זה עלו להתישבות. אם עושים חשבון, ברור שגם הם הגיעו להתישבות בגיל דומה לנו. אני יודע שיש הבדל שהם בינתיים רכשו נסיון רב, בחיי חברה ובדרכי ארגון, ולמדו הרבה בשטח המשקי והמקצועי.

השתנו הזמנים. מאז קום המדינה הכל מתפתח הרבה יותר מהר. היום איננו יכולים לחכות עשר שנים לביח הראשון, לרהיטים מסודרים וכו' וזוהי הצרה. קבלנו הכשרה לתקופה אחרת, לפי חנאים שהיו לפני המדינה, שמענו ספורים על הכשרה במוטבה, התישבות והתפתחות הדרגתית לפי היכולת המשקית והכלכלית, והיינו מוכנים לזה. במקום חנאים כאלה, הכל הולך במהירות רבה, לפי חנאים לגמבי שונים לאלה שצפינו להם, ויש לי הרושם שאבדנו את הרגשת המידה שלנו.

היום שולחים להתישבות משקים צעירים אשר הגיל הממוצע של החברים הוא עשרים שנה, נוחנים להם תקציבים די גדולים ומחכים מהם להתפתחות מהירה. ברור שיעשו כל מיני שגיאות ושיהיה די הרבה בזבוז. אנו מתגאים שאצלנו זה לא בדיוק כך. בכל זאת עברנו הכשרה ארוכה בחו"ל והיינו קצת זמן לפחות גוף עצמאי במושבה, לפני עלייתנו להתישבות. היה לנו נסיון בעבודה, וחשבנו שהיה לנו גם נסיון בבניה משק ובכמה מקצועות. בגלל כל זה היה מותר לנו לצפות להתפתחות מהירה אף על פי שהמקום קשה.

אבל אנחנו מוכרחים להכיר שלא היינו סוף כל סוף כל כך מוכשרים, ויש היום עוד הרבה ללמוד בכל שטחי חיינו כמשק וכקיבוץ. התנאים האובייקטיביים אינם עוזרים לנו. לפנינו מספר שנים של סבל ועמל רב, עד שנחבסם במדה המשביעה את רצוננו. על כל אחד ואחד לשאול את עצמו אם הוא יודע מה עומד לפניו, ואם הוא מוכן לזה. על כל אחד ואחד לחת את התשובה עכשו, ואז נדע עם מי אנחנו עובדים ועם מי אנו ממשיכים, ולפי זה נוכל להתכונן ולתכנן את משקנו וקיבוצנו.

ישראל ד.

מזל טוב !

לרגל נשואיהם	רפאל ורוח
להולדת שלומית	ג'ין ופרנק
להולדת עפרה	אסתר ויוסף
להולדת אירין	לילה וצבי
לחזרתה הביתה	לגבי' סומי

ח י נ ו ך

החינוך המשוחף המוצלח מבוסס על שני יסודות:
(א) הכשרה מספקת למספלת, (ב) תנאים חומריים טובים.
השגנו את התנאי הראשון במידה רבה. במשך השנים
האחרונות הצלחנו לגבש חבר עובדות ער ונכון לעבודה.
רוב רובן של המספלות קבלו הכשרה מחוץ לבית, ואלה
שעדיין לא הספיקו לצאת עברו לזמן מה חתח פקוח של
מספלת מנוסה יותר. דבר זה לא עלה לנו בנקל, הוא עלה
במאמצים רבים אולם למרות הווכוחים המרובים בסידור
העבודה יש לציין את הגישה של ניהול המשק, שהיא ברוב
המקרים הראתה הבנה לדרישות של ועדת החינוך בכוון זה.
מספר הילדים שלנו הולך וגדל ואנו מצויים להמשיך בדרך
זו של הכשרה לכל מספלת ומחנך.

נוסף להכשרה ממושכת, נצלנו עד כמה שדוחק העבודה
אפשר לנו את זאת, כל הזדמנות של לימוד נוסף. כמה
חברות השתתפו באופן תמידי, בערבי העיון באילת השחר,
שנתקיימו פעם בשבועיים. כמו כן שלחנו חברות לימי
עיון בחיפה. למדנו הרבה מפעולות אלה, וחבל רק שהן
נפסקו לעת עתה. בינתיים עלינו למלא את החסר ע"י
לימוד בבית. בסוף השנה החלטנו על חוג בקרב ההורים
ללימוד ובירור של כמה בעיות הנוגעות בחינוך המיוחד
לנו. חוג זה יתחיל בפעולתו בעתיד הקרוב. אסור לנו
להסתפק בזה. נמצאים בקרבנו מספר חברים מסוגלים
ומחוייבים לעזור לנו בלמוד. אסור לחת למצב הנוכחי
להמשך - חבר העובדים בחינוך כאילו עומד נגד צבור
של הורים שהוא מלא בקורא או במקרה הסוב ביותר אדיש
כלפי מטרותינו. לא נחזור על השגיאות של אשתקד. אז
הכרזנו על סדרת חוגים והרצאות שבחלקם הגדול לא
התקיימו. נקודה רק שהשנה ועדת החינוך תראה יתר מרץ
ועוז ותספול בתוקף בבעיה הנוגעת הזאת, כי אם לא נפעל
בדבר עכשו עלולים אנחנו להתחרס מרות.

שאלה כאובה מאד הייתה שאלת שכונ הילדים. מספר
ילדינו מגיע ל-72 ועדיין כולם גרים בבנינים מוחאמים
ז.א. בנינים שלא נבנו בתחילה לשם שכונ ילדים, ורובם
גרים בצריפים. לפני שנה ויותר התחלנו בבניה גן ילדים
לפי תכנית הסוכנות עם כמה שנויים. גן זה עוד עומד
בלתי גמור, ולפי השעה לא נראית לנו האפשרות לגמור
אותו בעתיד הקרוב. בינתיים קבוצת פעוטים מחכה כבר
להצטרף לגן שהוא מונה 12 ילדים ושוכן בצריף שוודי.

המצב בבית התינוקות צפוף מאד, 20 תינוקות בבית מגורים מותאם, נוסף ל-3 תינוקות שהן גרות בחדר סמוך לבית התינוקות. קבוצה של פעוטים מוכנה לצאת מבית התינוקות וכך להקל על המצב. נאלצנו לקחת עוד שני הדרים בבית מגורים וכעת עוסקים בהתאמת הדרים אלה לפעוטון ומני מסרתנו במשך השנה צריכה להיות לגמור את הגן, ונוסף לזה לבנות שני פעוטונים. למרות מצבנו הכספי הקשה, אנחנו חייבים לעשות מאמצים עליונים להגשים חכנית זאת, כי אם לא נתחיל להשיב את הפיגור הגדול בבניה השנה, מסופק אם בכלל נשיג אותו.

שטח מוזנח מאד אצלנו הוא ריהוט וציוד בבתי הילדים, גם בחוף הכתים וגם בחצר. לבעיה שני צדדים. מצד אחד קבלנו מספר קטן מאד של ימי עבודה מהמשק לשם עשיית רהיטים, צעצועים וכו'. (בבית הספר שמחקיים כבר יותר משנה קבלו החדש את הארונות הראשונים אחרי שהשתמשו במשך כל השנה בארגזי חנוכה) מצד שני לא הצלחנו למצוא את הדרך לעניין ולהפעיל את ההורים להשתתף בעבודה זו של שפור סביבת הילדים. מעטים מאוד מבין ההורים חשבו לעשות צעצועים לחצרות. נכון, הקשיים מרובים - קשה להשיג כלום, ובעיקר הנוהג הוא לחכות עד שאחרים עושים. נוהג זה עלינו לשבור, אם יש צורך לכך יש לבחור בין חברי הועדה מין מרכז חומרים שהוא יאסוף חומר מכל פינה נידחת של המשק, מלוחות עץ עד לכפתור לשמלת בובה, כך שהורה שמעוניין לעשות דבר מה, יוכל לגשת אליו ולבקש את עזרתו. בדרך זו אולי נצליח להפעיל כמה הורים שעדיין לא עבדו אתנו. אין ספק, איפוא, כי עבודת ההורים בלבד לא תפתור את הבעיה. על ועדת החינוך לחוץ לחץ רציני ותמידי על הנוגעים בדבר כדי לקבל את הריהוט והציוד המינימלי שדרוש לכל בית ובית. השנה התחלנו אמנם באופן צנוע מאד לספק ריהוט לחברים. נשאלת השאלה אם נוכל להרשות לעצמנו את הדבר הזה בזמן שישנם עוד ילדים במשק המחזיקים את בגדיהם בארגזים.

השנה שעומדת לפנינו אינה קלה, ורק בשיתוף פעולה הדוק ביותר בין כל גורמי החינוך נוכל להחגבר.

אינגה

ועדת החברה

השנה בפעם הראשונה בחרנו בוועדת חברה. בהתחלה שם הועדה היה ועדת שויון והשם הזה מראה אחד מחפיקי הועדה. בשסח זה לא עשינו הרבה מפני שהועדה הרגיש שהדרך להשיג שויון היא להעלות את הרמה של החברים שאין להם ולא לנסות לחלק את המעט שיש היום בצורה אחרת.

בהתחלת השנה ישבנו די הרבה והחלטנו על כמה פעולות. כשהפעולות האלה נכנסו לשלב של ביצוע, לא היה צורך בישיבות ובמשך החדשים האחרונים כמעט שלא ישבנו.

חופש: הועדה הביאה הצעה לאספה להעלות את כסף החופש ל-15 ל"י לשנה וזה נתקבל.

נופש: מצאנו מקום בנחניה וממאי עד אמצע דצמבר שני חברים יצאו כל שבוע לנופש של שבוע ימים.

ריהוט: בשסח זה לא הספקנו לקבל את כל מה שרצינו. בכל זאת משך החדשים האחרונים הנגריה התחילה לעשות כסאוח נוח לחברים, כמה חברים כבר קבלו, ואנחנו מקווים שנוכל להמשיך ולהרחיב את עשיית רהיטים לחברים. זה חלוי ברוב על מצב הכספי ומצב העבודה. דרשנו נגר שלם לעבוד רק על רהיטים, וועדת המשק הסכימה ואפילו החליטה לקחת בעל מקצוע מבחוץ אבל בסוף המצב הכספי לא אפשר זאת.

בלי תקציב קבוע, שיעמוד לרשות הועדה, בלתי אפשרי לבצע פעולות רציניות, ובעתיד כדאי להקציב סכום כסף וימי עבודה לוועדת החברה.

ועדת העבודה

הועדה הוקמה רק לפני שלושה חדשים. אף כי שניים מהחברים אשר נבחרו לוועדה כמעט שלא הופיעו, וכך נחלשה הועדה מאד, הרבה עבודה נעשתה. מספיק להוכיח את הצורך בוועדת עבודה חזקה, אשר חשב על שבוע וחכיר בבעיות היומיומיות של הסדרן.

הצעה לתקציב חברה לתשי"ג בפירוט

ס"ה ל"י	לחבר לשנה בל"י	ס ע י ר
27,375	182.5	כלכלה (500 ליום)
13,500	90	הלבשה
3,400	29.3	הנעלה
900	6	החזקה דירות
1,500	10	הספקה קטנה
1,875	12.5	עיסון
3,000	20	חרבות
170	1.1	גינת נוי
170	1.1	חמונות
		חיקון שעונים
416	2.7	(4 לשבוע)
2,820	18.8	חופש
1,428	9.5	חופש (כולל כסף כים)
100	6	הוצאות פרטיות
780	5.2	דואר (15 לשבוע)
2,280	15.2	רפואה
665	4.4	פעולות צבוריות
4,500	30	פסי חבר
1,500	10	עזרה לקרובים
73,264	494.8	הפחתות
6,885	45.9	

הוצאות כלליות

900	6	מזכירות
4,600	30.6	גזברות
80	5	שמירת חצר
680	4.5	מסים
7,800	52	ריבית
500	3.3	סלפון
15,160	100.9	עזבות
600	4	

88,424 595.7

ס"ה חברים

ילדים	ילד לשנה	ס"ה חברים
כלכלה	182.5	13,140
הלבשה	74.3	5,347
הנעלה	6.7	480
כביסה	1.6	120
דירות	3.4	250
הספקה	2.7	200
רפואה	1.6	120
עצושים	2.8	204
ספרים	.5	35
ספ. פהגוג.	.7	50
ציוד חצר	1.4	100
ימי		
הסתכלות	.7	50
קורסים	6.7	480
קורס		
גננת	13.8	1,000
ציוד לחוד	1	72
נסיעות	3	216
עצושים		
בחדר	0.9	21,929
	304.3	65
	4	146.2

ס"ה	הוצאה לחבר לשנה	הוצאות נוער
5,475	36.5	כלכלה
350	2.3	ציוד למורים
50	.3	ספריה
25	.2	ספרית המדריכים
10	.06	ציוד למועדון
150	1	חופש
280	1.9	מחנות וטיולים
40	.2	מלאכת יד
10	.06	קישוט לחדרים
50	.3	חצר
20	.1	ציוד למשרד
<u>15</u>	<u>.1</u>	גרנ"ע
<u>6,475</u>	<u>43.0</u>	
116,828	784.9	ס"ה הוצאות חברה

תכנית ימי עבודה תשי"ג

התכנית כוללת גם 30 נוער ו-60 נח"ל.

עבודות בלי תמורה			עבודה בתמורה		
6000	מטבח		2180	פלחה	
3300	מחסן		720	מספוא	
600	הנעלה		3385	גן ירק	
180	כביסה		960	כרם	
510	סניטרות		645	מסעים	
565	גינת נוי		219	חלסה	
600	עזרה רפואית		1500	רפת	
	ילדים:		1260	זאן	
6000	ספול יסיר		1044	לול	
21,115	3360	שרות	14,363	2450	בריכות
		ימי סבת	3,456		בית יציקה
2700	מחלה		205	סוקטורים	
2900	אמהות		1325	סיקול	
1200	חופש ונסיעה		410	ד.4	
179	גשם		1440	קואופ.	
7,219	240	לימוד	1080	נהגי משק	
		כללית:	22,279		ס"ה עבודה מכניסה
600	חשבונות		1440	בנין	
300	מוכירות		1720	נגריה	
775	נזירות		875	מסגריה	
440	רכוש משק		720	חשמל	
325	" עבודה		720	אינסטלציה	
600	חצרנות		1080	נוער	
3,760	720	טמירה	1200	מוסך	
	150	צנא	300	מים וחשמל	
		עבודה זבורית	600	עבודות עזר	
2,250	2100	ושונות	8,655		ס"ה עבודה בתמורה
34,344		ס"ה עבודה בלי תמורה	30,934		
=====			=====		

סכום י"ע ינואר עד יוני תשי"ג			סכום ימי עבודה תשי"ג ב-		
29	6981.4	עבודה מכניסה	34.1		עבודה מכניסה
11.6	2805.4	עבודה בהסקעות	13.3		עבודה בהסקעות
33.3	8013.6	עבודת שרות	32.3		עבודת שרות
15.8	3874.3	ימי סבת	11.1		ימי סבת
10.3	2471.7	כלליות	9.2		עבודות כלליות

תכנית הכנסות והוצאות לתשי"ג

<u>הכנסות</u>		<u>הוצאות</u>	<u>ענף</u>
	39,000	6,409	גן ירק
	25,180	17,400	לול
	13,220	9,590	צאן
	31,180	25,900	דפת
	51,485	36,945	פלחה
	13,500	8,700	מספוג
3.565	50,000	33,122	בריכות דגים
	7,250	5,000	סיקול
	4,500	1,500	ד.ד
	7,200		נהגים
			עלית נוער
22,450	3,500	6,500	רחת פרייר
120,000		70,000	בית יציקה
		1,675	אורווה
		11,200	מים
		2,000	חשמל
		116,750	אספקת חברים
		16,000	נוער
			נח"ל י"ע
			ואספקה
	9,000	35,000	הפחתות
		3,000	בסוח
9,000		185,625	
5,250			עלית ערך
26,700			עבודה בהסקעות
			עורך הכנסות
		6,774	על הוצאות
		6,774	
406.965		406.965	ס"ה הוצאות והכנסות
=====		=====	